

vrede

vrede is het huis waar je een stoel bijshift voor een onbekende
de paardenbloem die tussen puin zijn weg weer vindt
het zijn muren die niet vallen, weer opgebouwde huizen
kinderen die luid lachend spelen op een plein

het is de blik die de ander ziet
respecteert, waardeert, zachtmoedig kijkt
ondanks de verschillen

vrede is als een vogel die blijft zitten in de tuin
niet opgeschrikt door oorlogstuig of huilen
als een stad die brokstukken lijmt en de straten
teruggeeft aan de voeten die er liepen

vrede is een hand die aanraakt, verder reikt
het verlangen naar woorden die wortel schieten
het is het stille wachten in de zachte taal van samen

vrede is wat overblijft als we niet meer tellen
wie wat verloren heeft

dus laten we bruggen bouwen
bruggen met hoge bogen van vriendschap
gebouwd op krachtige pilaren van hoop
de hoop op vrede

Krista Middel, 2025
dichter en schrijfdocent bij Script en co in Groningen
www.scriptenco.com